

Spannende gewestelijke finale 3 banden in Slootdorp

Afgelopen 2,3 en 4 december werd bij Wieringermeer '85 in Slootdorp de gewestelijke finale driebanden klein 2^e klasse afgewerkt. Een lastig weekend, want Sint stond bij diverse mensen met (klein) kinderen voor de deur en Nederland moest zaterdag om 16.00 uur voetballen tegen de Verenigde Staten. Met passen en meten hebben we vrijwel iedereen tevreden kunnen houden.

Twee strijders uit ons district stonden klaar om de strijd aan te gaan met de mannen uit onze buurddistricten, Johan de Nijs en Richard van Es. John Nolten was er ook, maar als 1^e reserve. Iedereen was er en op tijd, dus hij mocht weer huiswaarts keren, wat hij gelukkig opgewekt deed. Bedankt nog John voor je aanwezigheid.

Vrijdag speelden we de eerste twee rondes. Het werd helaas geen echt spectaculaire avond. Iedereen moest misschien nog een beetje aan de tafels wennen of was moe van de afgelopen werkweek. Zeg het maar. Alle partijen werden verder zo tussen de 30 en de ruim 40 beurten afgewerkt. Nog wel een lichtpuntje was de prachtige serie van 8 van Rob Koning uit Alkmaar, de senior onder de spelers, maar nog duidelijk iemand om rekening mee te houden. Johan, onze hoop in bange dagen, kon helaas nog geen potten breken en verloor beide partijen deze avond. Richard deed het iets beter met een winst en een verliespartij. Aan het eind van deze avond was Gerard Weel uit Onderdijk de enige met twee winstpartijen.

Zaterdag hoopten we natuurlijk op meer vuurwerk. Het begon goed met (neven hoorde ik later) John en Gerard Weel. In een snelle partij van 24 beurten waren ze uit. Gerard won, waardoor hij met 6 winstpunten aan kop bleef gaan. Richard van Es en Peter Oskam besloten na een lange partij, dat remise de beste oplossing was. Daardoor was de soep wel lauw geworden Richard! 12 uur lunch dus met soep en broodjes door de vereniging verzorgd, gezellig, spelers, arbiters en schrijvers met z'n allen aan de lange tafel.

Na het eten had iedereen er duidelijk zin in. Johan bereikte eindelijk zijn niveau en veegde Rob Koning in 22 beurten van tafel. John Weel deed het nog een tandje beter in 21 beurten tegen Peter Oskam en bovendien met een spectaculaire serie van 8. Gerard Weel leed zijn eerste verlies tegen Peter Linsen, wat de spanning erin hield met diverse spelers nu met 6 punten. Richard won ook en zat met 5 punten net onder de top. Alles was nog mogelijk. Ronde vijf begon ook goed. Frank van Oostveen, tot dan toe een goede middenmoter, reeg de vereiste 20 caramboles in een klein half uurtje aan zijn keu. De eerste 1.00 gemiddeld was geboren. Johan won ook weer, helaas Richard niet. Kwart over drie klaar en iedereen kon op tijd naar huis om naar Nederland – VS te kijken.

Zondag, nog twee rondes te gaan en nog steeds vier spelers, die kans maakten op de koppositie. Gerard Weel had de beste papieren met 8 punten, maar hij beleefde een dramatische zondag. John Weel had er daarentegen zin in en begon met een partij in 20 beurten uit, dus weer een 1.00 gemiddeld en de tweede in 27 beurten uit. Helaas, door een slechte eerste dag, kwam hij niet verder dan 8 punten. Wel had hij het hoogst boven zijn gemiddelde gespeeld met 124 % . Richard deed wat ie moest doen en won beide partijen. Helaas, door die ene remisepartij kwam hij 1 punt tekort om mee te doen voor de nummer 1

positie en bleef steken op 9 punten, wat uiteindelijk de derde plaats zou worden. In ieder geval een medaille Richard en met jouw leeftijd komen er nog kansen genoeg!

Bij aanvang van de laatste ronde waren er dus drie spelers met 8 punten; Gerard Weel, Rob Koning en de gestadig opklimmende Frank van Oostveen. Gerard en Frank moesten tegen elkaar en Rob moest tegen Peter Oskam, op dat moment de laatste speler. De kans, dat Rob die partij zou winnen, was groot en dat er uit de andere partij 1 met tien punten vandaan zou komen, vrij logisch. Het gemiddelde zou dus alles bepalend kunnen worden. Zoals eerder al vermeldt, beleefde Gerard een dramatische zondag. Hij kwam geen moment in zijn spel tegen Frank van Oostveen. Die stond de eerste helft van de partij continu rond de 1 gemiddeld te spelen. Op de andere tafel kwam Rob Koning moeizaam op gang. Pas na de twintigste beurt begon hij met enige regelmaat te scoren. Het was toen voor het publiek al duidelijk, dat Frank op weg was naar de eerste plek. Uiteindelijk deed hij over de laatste twee caramboles nog 10 beurten, waardoor het nog even spannend werd, omdat Rob op de andere tafel toen op stoom begon te komen, maar het was te laat. Frank won in 29 beurten en Rob had er uiteindelijk toch nog 38 nodig. Waardoor Frank op gemiddelde eerste werd met 10 punten. Rob tweede ook tien punten en helaas voor Gerard zakte hij weg naar de vijfde plek. Wel weer leuk voor Richard, die daardoor met zijn negen punten derde werd.

Voor de prijsuitreiking waren Dick Nannes en voorzitter Ron Schellingerhout vanuit ons district langs gekomen. Rob kreeg nog een bloemetje van zijn clubgenoten uit Alkmaar; hartstikke leuk. Verder was er voor alle arbiters en alle spelers een flesje wijn met complimenten van de club. Johan de Nijs was nog even met de pet rond gegaan voor het arbiterfonds en voor een kleine bijdrage voor de club. Na alle plichtplegingen verklaarde Frank van Oostveen bereid te zijn om ons gewest landelijk te vertegenwoordigen en Rob Koning was beschikbaar als reserve, waarna de wedstrijdleider iedereen nogmaals bedankte en afsloot.

Wij, als Wieringermeer '85 kijken terug op een geslaagde finale met een leuke sfeer en mooi biljart. Toeschouwers waren er van jong (de spruit van Richard, nog geen 1 jaar schat ik) tot oud, onze clubgenoot Siem Schotte, die net 90 was geworden. Leuk dat jullie er allemaal waren. Arbiters, schrijvers en keukenpersoneel, allemaal van harte bedankt voor jullie inzet.

Links Rob Koning, tweede; daarnaast de winnaar Frank van Oostveen en daarnaast Richard van Es, derde. Helemaal rechts de voorzitter van ons district Ron Schelingerhout